

Στο «Φιλήμονα» γνώρισα τη μία και μοναδική Αλήθεια

25
χρόνια
«ΦΙΛΗΜΩΝ»

Ο κόσμος συχνά μας προσφέρει «μαξιλάρια» ανάπαυσης γεμάτα αγκάθια που τρυπάνε κάθε πτυχή της ζωής μας, δίνοντάς μας μόνο πόνο και δυστυχία. Εμείς βέβαια διαλέγουμε και παίρνουμε.

Μια πρόταση, η περιέργεια... και ο χρόνος άρχισε να γυρνάει ανάποδα. Θυμάμαι... ναι, ήταν και φαινονταν όλα τέλεια. Είχα κι εγώ με τη σειρά μου αποδεχτεί το «μαξιλάρι» μιας ανάπαυσης που θα με έφερνε σιγά σιγά στην είσοδο μιας άλλης ζωής.

Σε νεαρή ηλικία, από περιέργεια και μόνο, μπήκα στον κύκλο των ελαφρών ναρκωτικών για να δω πώς και αν περνάει «καλά» κάποιοι που εγώ τότε νόμιζα ειδήμονες. Γνώριζα όμως τι έκανα, έβλεπα πού

πάω, αλλά ήταν η παρέα... Ο καθένας όμως θα πλήρωνε τις συνέπειες ξεχωριστά, μόνος του. Κάποια στιγμή αναζήτησα και κάτι παραπάνω και αμέσως ήταν στη διάθεσή μου. Ήρθε η κοκαΐνη και η ηρωίνη φέρνοντας έτσι μεγαλύτερη εξάρτηση και ανάγκη κάθε μέρα. Κανείς εκτός της παρέας μου δε γνώριζε τίποτα. Η οικογένειά μου ζούσε στην άγνοια, αφού κι εγώ προσπαθούσα με χίλιους δυο τρόπους να μην καταλάβουν τίποτα και στεναχωρηθούν. Θα ήταν μεγάλο χτύπημα για τους γονείς μου και τις τέσσερις αδερφές μου.

Ο φόβος όμως ήταν πάντα εκεί, αφού ήξερα πολύ καλά τι έκανα και πού πήγαινα. Αρκετές φορές σταματούσα για αρκετό διάστημα, αλλά μετά από λίγο ξανά αναζητούσα την ψεύτικη και της στιγμής χαρά.

Όμως έφτασα στο απροχώρητο και οι καταστάσεις ήρθαν έτσι που έπρεπε κάτι, κάποιος να με βοηθήσει. Πίσω από όλα αυτά, χωρίς τότε να το γνωρίζω, υπήρχε το χέρι του Θεού και Του δοξάζω τώρα βλέποντας τα γεγονότα να εξελίσσονται και να φτάνουν στο σήμερα.

Τότε έμαθα για το «Φιλήμονα», το Κέντρο Απεξάρτησης, κι αμέσως δέχτηκα να πάω, αφού ήθελα πια ξανά τη ζωή μου. Στους έξι μήνες που ήμουν μέσα, πολλά άκουγα, πολλά έβλεπα και στην πραγματικότητα δεν μπορούσα ακόμα να καταλάβω το σχέδιο του Χριστού για μένα. Άκουγα αλήθειες και δεχόμουν αγάπη από ανθρώπους που ήθελαν μόνο το καλό μου. Τα δώρα της προσφοράς τους ήταν πολλά και ό,τι είχαν να μου δώσουν ήταν και είναι ανεκτίμητα.

Όμως... έμαθα το πιο σημαντικό, ένα γεγονός που μου άλλαξε τη ζωή, έτσι όπως κανείς και τίποτα δε θα μπορούσε να το κάνει. Γνώρισα τη μία και μοναδική αλήθεια, ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός ήταν Αυτός που μπορούσε να με ελευθερώσει και να μου δώσει τη ζωή του τώρα, αλλά και του αύριο στους Ουρανούς. Μπορώ να δω το θαυμαστό Του έργο και τα σχέδιά Του γεμάτα από την αγάπη Του και τη χάρη Του.

Ευχαριστώ πολύ πρώτα Εκείνον που μου έδωσε όλα αυτά που τώρα απολαμβάνω και την ασφάλεια και ειρήνη που μπορώ να βρω στο πρόσωπό Του και εγώ και η οικογένειά μου, αλλά και τους ανθρώπους από το «Φιλήμονα» που με στοργή, επιμονή και υπομονή θέλησαν να ασχοληθούν με μένα και την ομάδα των παιδιών σ' αυτό το Κέντρο πριν από χρόνια.

Χάρης Βουρλίτης

25
χρόνια
«ΦΙΛΗΜΩΝ»

Τα νέα του Φιλήμονα

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Λίγα λόγια, έτσι για αρχή

Η σύριγγα...

Πριν από μερικούς μήνες, με εθελοντές και σε συνεργασία με τις υπηρεσίες καθαριότητας του Δήμου Αθηναίων, βρεθήκαμε για ένα πρόγραμμα καθαριότητας στο Λόφο του Στρέφη. Το κείμενο που ακολουθεί είναι η καταγραφή κάποιων σκέψεων που γεννήθηκαν μέσα από αυτή την εμπειρία:

Είχα διαβάσει παλιά ότι ο λόφος αυτός στην άκρη των Εξαρχείων είναι καταφύγιο των ναρκομανών. Όμως πρέπει να πω ότι ήμουν απροετοίμαστος για το θέαμα που θα αντίκριζα. Εκατοντάδες σύριγγες παντού. Στην αρχή, το αίσθημα ήταν μάλλον ένας ρηχός, φτηνός εντυπωσιασμός. Τις μετρούσα. Πέντε, δέκα, είκοσι, τριάντα... Τις φωτογράφιζα. Μετά ήρθε ο φόβος. Προσέξτε πώς τις πιάνετε μην τρυπηθείτε και κολλήσετε τίποτα. Στη συνέχεια όμως ήρθε μια άλλη θέαση. Αφορμή το σχόλιο κάποιου καθαριστή του Δήμου: «δες τι ωραίος λόφος, αλλά τον καταστρέφουν οι θαμώνες του».

Αρχικά ένευσα με συγκατάβαση. Ναι, τι κρίμα, τόσο ωραίο τοπίο χαμένο. Μετά όμως ξύπνησα. Μα τι λέμε τώρα! Θρηνούμε το χαμένο τοπίο και προσπερνούμε τους ανθρώπους; Μα

ενοχλεί η καταστροφή ενός λόφου και όχι η αυτοκαταστροφή τόσων συνανθρώπων μας;

Από τη στιγμή εκείνη όλα άλλαξαν. Κρατώντας τις σύριγγες στα χέρια μου, άρχισα να βλέπω πρόσωπα. Πρόσωπα κατ' εικόνα Θεού, πλασμένα για άλλα. Έβλεπα όνειρα χαμένα, ζωές αδειανές, αποστραγγισμένες από νόημα και ελπίδα. Ένιωθα κάθε βελόνα να μου τρυπά την καρδιά. Άρχισα να προσεύχομαι. Δε μάζευα πια σύριγγες. Προσπαθούσα να μεταφέρω ένα μήνυμα: Κάποιος ήρθε εκεί που τρυπήθηκαν χτες. Το πρόσεξε. Άγγιξε την ίδια σύριγγα που άγγιξε κι εσύ, την κράτησε στα χέρια του και την πέταξε, επειδή κάποιος Άλλος έκανε το ίδιο για κάθε άνθρωπο. Ο Λόγος έγινε σάρξ. Ο Αμνός του Θεού σήκωσε την αμαρτία του κόσμου. Δηλαδή, άγγιξε τη σύριγγα με την οποία ποτίσαμε δηλητήριο την ύπαρξή μας. Τη σήκωσε, την κράτησε, την πήρε πάνω στο σταυρό, την έσπασε και την πέταξε.

Ξέρω ότι τα πράγματα είναι πιο πολύπλοκα στη ζωή από ό,τι στα λόγια. Όμως αισθάνομαι ότι κήρυξα το ευαγγέλιο της χάρις του Χριστού με έναν τρόπο που δεν είχα ξανανιώσει στη ζωή μου.

Γιώτης Κανταρτζής

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΦΙΛΗΜΩΝΑ - Τριμηνιαίο Ενημερωτικό Έκδοση
Εκδότης - Ιδιοκτήτης: Σωματείο «Φιλήμων» - Χριστιανικό Κέντρο Απεξάρτησης
Λογαριασμός Εθνικής Τραπέζης: 104/296266-73

Τα νέα μας...

Γιώργος Μπράου

Οι συνεργάτες του Φιλήμονα
γράφουν... για τα
25 χρόνια του

Στο «Φιλήμονα» γνώρισα
τη μία και μοναδική Αλήθεια

Χάρης Βουρλίτης

Τα νέα μας...

Στην Αγγλία λένε “no news is good news”, δηλαδή το να μην έχεις νέα, είναι καλό νέο. Αραγε πόσες φορές φέτος έχουμε αισθανθεί έτσι ακούγοντας τις ειδήσεις ή κάποια ενημερωτική εκπομπή; Θα προτιμούσαμε να μην ξέραμε τίποτα από όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας αυτό τον καιρό, με την ψευδαίσθηση ότι εφόσον δεν υπάρχει κάτι νεότερο, σημαίνει ότι όλα «βαίνουν καλώς». Η αλήθεια είναι ότι αν τα νέα είναι ευχάριστα, δεν ενοχλούν κανέναν και είναι καλοδεχούμενα. Τι γίνεται όμως όταν τα νέα φέρνουν στενοχώρια, απογοήτευση, ανασφάλεια;

Η αλήθεια είναι ότι το δίμηνο που πέρασε μας βρήκε με δυσκολίες στο “Φιλήμονα” και αυτά δεν είναι και τα πιο ευχάριστα νέα. Βρεθήκαμε στη δύσκολη θέση να απομακρύνουμε κάποια άτομα και στο ίδιο χρονικό διάστημα αποχώρησαν οικιοθελώς κάποια άλλα. Αυτό άλλαξε τη δυναμική της ομάδας και τα καινούρια παιδιά που μπήκαν στο “Φιλήμονα” δεν βρήκαν κάποιο πυρήνα παλιών για να προσκολληθούν και να προσαρμοστούν ευκολότερα στις απαιτήσεις του προγράμματος. Επίσης, είχαμε και κάποιες εισαγωγές που δεν άντεξαν τα «στερητικά σύνδρομα» και αποχώρησαν πολύ γρήγορα. Νιώσαμε ότι ξεκινάμε πάλι από την αρχή. Από την άλλη όμως, αυτή είναι η πρόκληση και μια από τις ομορφιές αυτής της διακονίας.

Ακόμη μια δυσκολία είναι η αλλαγή του καιρού. Λόγω του χειμώνα βλέπουμε τα αντικείμενα εργασίας μας να περιορίζονται και σε συνδυασμό με το ότι δεν έχει χτυπήσει το τηλέφωνο για εξωτερικές εργασίες, μας προβληματίζει για το πώς θα γίνουν κάποιες μέρες μας πιο δημιουργικές και γεμάτες. Άλλωστε, η οικονομική κρίση και η πίεση που βιώνουμε όλοι μας κάνει όλο και πιο δυσεύρετους τους εθελοντές στο χώρο της Θήβας.

Η αλήθεια είναι ότι τα «δυσάρεστα νέα» αποτελούν μέρος της καθημερινότητας στο “Φιλήμονα” και δεν είναι δυνατόν να τα παραβλέψει κανείς. Πολλές φορές προτιμούμε να μαθαίνουμε μόνο θετικά νέα, γιατί έτσι νιώθουμε πιο ασφαλείς, πιο αισιόδοξοι και ευτυχημένοι. Τείνουμε να ξεχνούμε και την άλλη πλευρά του νομίσματος. Όμως, το να είμαστε γνώστες και αυτής της δύσκολης καθημερινότητας, μας βοηθά να είμαστε ρεαλιστές και να συνειδητοποιούμε πόσο αδύναμοι είμαστε από μόνοι μας. Δεν ξεχνούμε ότι «δεν είναι η πάλη μας εναντίον εις σάρκα και αίμα, αλλά εναντίον εις τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνας τούτου, εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανίοις» (Εφεσ. 6:12). Δεν είμαστε μόνοι μας όμως σ’ αυτό τον αγώνα. Έχουμε τον Κύριο. Έχουμε κι ο ένας τον άλλον. Το να μιλάμε μεταξύ μας για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε μπορεί να μας ενθαρρύνει, ώστε να προσευχόμαστε ακόμα περισσότερο για το “Φιλήμονα”. Έτσι μοιραζόμαστε κι εμείς τα νέα αυτά μαζί σας. Έχουμε την ανάγκη να μοιραστούμε τόσο τις δυσκολίες, όσο και τις ευλογίες του Κυρίου μέσα από αυτό το έργο. Μέσα από τα δυσάρεστα νέα που μας έρχονται στο “Φιλήμονα”, συνειδητοποιούμε ακόμη περισσότερο πόσο θαυμαστό είναι το έργο του Κυρίου μας σε μια ψυχή που αλλάζει και σώζεται. Καταλαβαίνουμε την αξία και τη σημασία των προσευχών γι’ αυτά τα παιδιά και αυτή τη διακονία.

Ο “Φιλήμονας” θα έχει πάντα νέα και πολλές φορές δεν θα είναι ευχάριστα. Συχνά μπορεί να είναι αποθαρρυντικά. Όμως, σας καλωσορίζουμε Κώστα, Θανάση, Νίκο, Παύλο, Λάμπρο, Χάρη, Γιώργο, τα δικά σας «καλά νέα» μας ευλογούν και μας δίνουν δύναμη για τη συνέχεια. Μας δείχνουν το ζωντανό Θεό...

**Γιώργος Μπράουν
Δ/ντής “Φιλήμονα”**

Οι συνεργάτες του Φιλήμονα γράφουν.... για τα 25 χρόνια του

Ο κάθε χριστιανός ξεχωριστά και όλοι μαζί σαν σώμα Χριστού ακολουθούμε το Λυτρωτή μας στο δρόμο της αγάπης και του ελέους, όπου ψάχνει μέσα στην έρημο της αμαρτίας να βρει κάθε πεινασμένη και διψασμένη ψυχή για να την πλύνει με το άγιο αίμα της θυσίας Του, να την αναστήσει από τον αιώνιο θάνατο και να την οδηγήσει στην αιώνια βασιλεία Του!

Σαν αχρείος δούλος λοιπόν, που ο Χριστός με ελευθέρωσε και με αξίωσε να υπηρετήσω μαζί αυτό τον οραματισμό, τη διακονία του “Φιλήμονα”, βλέποντας για 25 χρόνια να υπηρετούνται ψυχές αισθάνομαι ευγνωμοσύνη, προσκύνηση και ευχαριστία που ανήκει στον άγιο Θεό.

**Λάμπρος Τσούσας
Συνεργάτης και Οραματιστής “Φιλήμονα”**

Μέσα σ’ αυτά τα 25 χρόνια έχουν γίνει τόσα πολλά... Ευχαριστούμε το Θεό γιατί Εκείνος οδηγεί το έργο. Τα προβλήματα ποτέ δεν ήταν λίγα, όμως ο “Φιλήμονας” αγκαλιάζει τους εξαρτημένους με σκοπό να τους δείξει Εκείνον που μπορεί αληθινά να τους θεραπεύσει, το Χριστό. Για μένα ο “Φιλήμονας” είναι ένα τόσο αγαπημένο έργο και κομμάτι της ζωής μου, καθώς, πριν από χρόνια, εκεί γνώρισα το Λυτρωτή και Ελευθερωτή μου, που δεν άλλαξε απλά τη ζωή μου, μου έδωσε πραγματική ζωή και αυτή άφθονη... Τον ευχαριστώ που με ευλόγησε να Τον υπηρετώ μέσα από το “Φιλήμονα” και προσεύχομαι να γιορτάσουμε ακόμη περισσότερες επετείους του έργου αυτού, με ακόμη περισσότερη καρποφορία, για τη δόξα Του.

**Κώστας Χατζόπουλος
Υπεύθυνος “Φιλήμονα”**

25 χρόνια ελπίδα σε πληγωμένους συνανθρώπους και οικογένειες!

Τον καιρό που εργάζομαι στο “Φιλήμονα” έχω πειστεί ότι οι δυνάμεις μου, οι γνώσεις μου, ο χρόνος μου δεν αρκούν. Έχω πειστεί όμως ότι ο Χριστός αρκεί για κάποιον που ζητάει μια καινούρια ζωή, μια δεύτερη, τρίτη..... δέκατη ευκαιρία. Οπότε η δουλειά του “Φιλήμονα”, πριν από όλα, είναι να κηρύξει το Χριστό στους πληγωμένους συνανθρώπους μας και τις οικογένειές τους. Να κηρύξει το Χριστό μέσα από την αγάπη, τη συμπόνια, το έλεος, τη συγχώρεση και την αποδοχή! Είναι ο μόνος τρόπος κάποιος να διατηρήσει την ελπίδα για ζωή και να έχει αυτή την «ακόμα μια ευκαιρία»! 25 χρόνια “Φιλήμονας” λοιπόν... 25 χρόνια στην υπηρεσία όσων Τον έχουν ανάγκη!

**Κωνσταντίνος Βλαζάκης
Υπεύθυνος “Φιλήμονα”**

Υπηρετώ στο “Φιλήμονα” περίπου ενάμιση χρόνο και πραγματικά οι ευλογίες είναι πολλές.

Είναι θαυμαστό να βλέπεις το χέρι του Θεού να εργάζεται, υλικά αλλά και πνευματικά. Είναι πραγματικά ευλογία να βλέπεις ανθρώπους να αλλάζουν, να γίνονται καλύτεροι σωματικά αλλά, το κυριότερο, να αλλάζει η ζωή τους! Βλέπεις ανθρώπους να αρχίζουν να χαίρονται πραγματικά. Ο Κύριος είναι που αλλάζει καρδιές, είναι Εκείνος που δίνει πλούσια και μπορεί να κάνει αυτά τα παιδιά χρήσιμα και ευλογημένα. «...όχι πλέον ως δούλους, αλλά περισσότερο από δούλους, αδελφούς αγαπητούς...» (Φιλήμ. 1:16)

Ευχαριστώ το Θεό για την αγάπη Του...

**Γιάννης Παπαλουκάς
Υπεύθυνος “Φιλήμονα”**

Ο “Φιλήμονας” υπήρξε για μένα μια πολύ σημαντική σελίδα στη ζωή μου.

Εκεί υπηρέτησα τρία χρόνια, γνώρισα πολλούς ανθρώπους κι έκανα φιλίες που υπάρχουν μέχρι και σήμερα. Σ’ αυτή την πόλη που ζούμε απομονωμένοι, ο “Φιλήμονας” είναι μια όαση, μια ανοιχτή αγκαλιά για ανθρώπους εξαρτημένους. Με τη βοήθεια του Θεού αρκετοί νέοι ελευθερώνονται. Δυστυχώς, υπάρχουν περιπτώσεις που δεν επωφελούνται από το θεόσταλτο δώρο. Ας προσευχηθούμε πολλά παιδιά να γνωρίσουν το Θεό μέσα από την προσφορά του “Φιλήμονα”.

**Νικόλαος Δούκας
Συνεργάτης “Φιλήμονα”**